

ва да направиши кажѣ, но съ мѣдрость-тѣ на пребожественны-атъ, кого съ отъ преди две хилады години наймѣдры-те человекъцы свой спаситель наименовали; съ мѣдрость-та думамъ Исуса Христа. — Имало е много, а има и сега на свѣтъ-атъ по мѣдры отъ тебе, но пропаднали съ, защо-то съ са много надѣлали на Хитрость-тѣ си и на богатство-то си, а Исуса съ оставали на странѣ, защо то не съ щели да Го познаватъ. Затока, верувай ми, Юноше, чи щешъ безъ Исуса и ты да пропаднешъ.

Познаваш ли ты Исуса Христа? Ты си въ дѣтинство-то си виждалъ хилады неговы поклонницы, кои-то съ са въ Божіи-те храмове молили. Виждалъ си мнозина, кои-то съ има-то и духъ-атъ неговъ на себе носили, и то: учены и простацы, господари и служители, стары и млады, богаты и сиромасы. Сички-те тыа съ благоговѣино изговарали съ уста-та си има-то Исусово. — Познаваш ли Го ты? Почиташи ли Го? Имашъ ли надеждѣ на Него? Що! дали можешъ да бѣдешъ тѣй равнодушенъ? Или можешъ толкока да са заборакиши, и да дръжиши, чи е сички-атъ свѣтъ въ заблужденіе, а чи само ты право мыслиши?

Ты си са въ Негоко-то има кръстилъ и за ради кръщеніе-то пріименъ си въ голѣмо-то и безчисленно-то общество, на оныа человекъцы, кои-то желажтъ да бѣдатъ добродѣтели, да бѣдатъ свати и честити съ неговы-атъ духъ и съ негово-то животворно слово. Отъ негово-то има са и ты именуваши, чи си Христіанинъ; но познаваш ли ты Христа?

Ты си са много пѣти пречестилъ. Що е оскѣщало твое-то сърдце кога си приходилъ при свѣтъ-